

een vrouwenkapje en onderrok !

THOMAS : Maar het is zo vernederend !

SLUIPMOORDENAAR : Idioot, wat is je opdracht ? Je waardigheid redden of onze zaak dienen ?

THOMAS : Ja maar, als je er het gezicht moet bij verliezen door je te vernederen tot de eerste de beste travestie !

SLUIPMOORDENAAR : Ach zo, en het bed induiken met die smerige moordenaressen en je door haar laten aflikken dat het kwijl uit haar bek druipt ...

THOMAS : Maar vader, jij hebt me toch gezegd dat ik haar zo moest benaderen !

SLUIPMOORDENAAR : Ja maar alsjeblieft, zonder te overdrijven en zonder er zelf plezier aan te beleven. Je mag toch nooit vergeten dat zij de moordenaress is van Mary. *(buiten weerklinken schoten en kreten)*

THOMAS : *(Kijkt even door het venster naar buiten.)* Welke sukkel zijn ze daar aan het achtervolgen ?

SLUIPMOORDENAAR : Een sukkel noem jij dat ! Ik wou dat jij durfde wat hij gedaan heeft. Hij heeft de wachters afgeleid om mij toe te laten hier ongemerkt binnen te geraken. Vooruit, laat zien dat je haar op je tanden hebt. Je moet hier zolang mogelijk in deze kamer blijven om mij in de rug te dekken. Zodra de koningin uit de weg geruimd is moet je alarm slaan en de wachters naar de zolder sturen, ik kan dan langs beneden proberen weg te komen.

THOMAS : En als het niet lukt ? Volgens mij zal de kamer hier straks vol mensen zijn. Ik hoorde dat Essex hier naartoe zal komen.

SLUIPMOORDENAAR : Nee, Essex komt niet, het enige wat die zal doen is aanvallen.

THOMAS : Aanvallen ? Maar de voorzitter van het parlement in hoogst eigen persoon is hem gaan ontbieden !

SLUIPMOORDENAAR : Luister eens goed, Thomas, als Essex hier naartoe komt dan is het gewapend en met heel zijn bende. En op datzelfde ogenblik zal in heel de stad de opstand losbreken. Ze zullen Cecil eruit gooien en Bacon en de helft van de Lords. Maar de koningin zullen zij sparen en dat mogen wij niet laten gebeuren. Vooruit, aan de slag. Je doet alles wat zij vraagt zonder tegenspreken, begrepen ? Ook al vraagt ze je rond te lopen met je kop recht op en een brandende kaars in je kont !

THOMAS : Asjeblief ! Géén brandende kaars !

SLUIPMOORDENAAR : Genoeg nu ! Ik verstop mij in het paard.

THOMAS : Maar je bent gek, in dat paard !

SLUIPMOORDENAAR : Kom, help mij, er zit een deurtje in.

THOMAS : Hoe is het mogelijk, het achterwerk gaat open !

SLUIPMOORDENAAR : Dat paard heeft Hendrik laten maken, de vader van Elisabeth. Hier verstopte hij zijn minnaressen, mijn moeder heeft zich hier ook nog in verstopt. Niemand weet dat, zelfs Elisabeth niet. Zodra de wachters weg zijn blaas jij op dat fluitje en dan weet ik dat ik kan vluchten. Nee, toch liever niet, ik verstop mij beter in de schouw. Zorg ervoor dat er niemand vuur aanmaakt.

THOMAS : Wie zou er nu vuur gaan maken, het is toch lente !

(De koningin en Damejeanne komen binnen gevolgd door Marta.)

DAMEJEANNE : Maar hoe is het mogelijk dat hij zijn eigen doodgeschoten heeft ?

ELISABETH : Ik snap het ook niet, ik heb een schot gehoord. Ah, Marta, wie heeft hem doodgeschoten ?

MARTA : Hij zelf, hij heeft zelf geschoten.

ELISABETH : Dat schot was voor mij bestemd. Nu zullen wij nooit weten wie hem gestuurd heeft en ik zweer jullie, als er iemand, Egerton inbegrepen durft beweren dat hij gestuurd was door Essex, dan schiet ik hem overhoop, met mijn pistool.

(Zij haalt een pistool tevoorschijn en maakt het schietklaar. Tot Thomas.)

En wat sta jij hier nog te treuzelen ? De wachters zullen dadelijk hier zijn, ze zoeken medeplichtigen, wil je dat ze je hier zo vinden ? Wil je mij compromitteren misschien ?

THOMAS : Goed mevrouw, ik zal die kleren aantrekken.

ELISABETH : Bravo, Thomas, nee wacht. Trek dat uit en doe dit hier aan.

(Zij wijst naar het kleed op de mannequin.)

THOMAS : Maar dat is uw kleed !

ELISABETH : Marta, help hem, ik wil eens zien hoe het eruit ziet. Ik heb het zelf nooit gedragen.

THOMAS : Maar is het niet beter dat uw gouvernante het aanpast ?

ELISABETH : Neen, het is haar maat niet. Daarbij, ik wil dat jij het eens aan de lijve ondervindt wat het betekent koningin te zijn. Jullie zijn altijd maar aan het opscheppen, stelletje pronkganzen met jullie protserige salonmaniertjes en jullie labbekakkerige kleren. Hier zeg ik je ! Zet die pruik af, geef hem mijn ceremoniepruik.

MARTA : Ben je niet aan het overdrijven ?

ELISABETH : Stil, spelbreker !

DAMEJEANNE : Oh, hoe charmant. Hoe schoon, precies een theatergezelschap met teveel subsidies.

ELISABETH : Als jullie mannen door het protocol verplicht zouden worden om op het slagveld dat soort kleren te dragen dan zou er niet lang meer oorlog gevoerd worden, neem dat van mij aan. Hoe voel je je ?

THOMAS : Ineengesnoerd, helemaal ineengereggen, verschrikkelijk. En ik voel mij zo beschaamd. Ga het alsjeblieft nooit aan iemand vertellen ?

DAMEJEANNE : Doet die hoerepikkels ook maar aan.